

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۲۰ مارچ ۲۰۲۵

بهار، تجدید حیات و نگاه به آینده‌ای آزاد، فصل پیروزی زندگی بر انجماد

زمستان کم‌کم چمدانش را می‌بندد و برف‌های پنهان در دامنش را به قطره‌های آب تبدیل می‌کند، تا چشمه‌ها دوباره آواز بخوانند. بهار، آن بانوی خجسته‌پوش، ردای ارغوانی‌اش را بر گستره خاک می‌گستراند و نوید زندگی تازه‌ای را به زمین می‌بخشد. در سکوت خاکسترشده زمستان، نوای جوانه‌هایی که سر از خاک برمی‌آورند، نویدگر آن پیروزی نو بر کهنه‌اند که طبیعت را به رقص وامی‌دارد. بهار، رهائی دوباره زمین از قید سرمای سوزان، روایتگر رویش و شکفتن است؛ فصلی که مرز نمی‌شناسد، بی‌خبر از بندها و مرزهای ساختگی دست بشر، به هر کجا که می‌رود، طنین زندگی و امید را برمی‌انگیزد.

اما در این بیداری فراگیر طبیعت، نمی‌توان از واقعیت‌های سرد و سختی که انسان‌ها را درگیر خود کرده‌اند چشم پوشید.

بهار در ایران جمهوری اسلامی زده، نه تنها در باغ‌ها و بوستان‌ها، بلکه در بیغوله‌های فقر و تباهی، در کارگاه‌ها و کارخانه‌ها، و حتی در پشت میله‌های زندان نیز سرک می‌کشد. در میان صف‌های بیکاری، چهره‌های خسته از ستم و استثمار، اعتیاد، و تن‌فروشی، در دل اعتراضات و اعتصابات، و در عزم آهنین مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم، بهار، اگرچه کوتاه و گذرا، بارقه‌ای از امید به دگرگونی را زنده نگه می‌دارد.

در آستانه نوزد، نباید از یاد ببریم که این روزهای شادمانه برای همه یکسان نیستند. بسیاری از کارگران ماه‌هاست که حقوق نگرفته‌اند و توان تأمین نیازهای اولیه خانواده‌هایشان را ندارند. بسیاری دیگر، بیکاری و گرانی، هست و نیست شان را بریاد داده و شرم‌نده فرزندان‌شان هستند. زندانیان سیاسی که به جرم دفاع از آزادی به پشت میله‌ها رانده شده‌اند، نوروز را نه در کنار خانواده که در تنهایی زندان سپری می‌کنند. هزاران انسان که در این سال‌ها، در زیر شکنجه‌ها و پای چوبه‌های دار، آرمان آزادی و برابری را فریاد زدند و برای سعادت دیگران جان خود را فدا کردند، در این ایام بیش از همیشه به یاد آنها باشیم.

بهار، تجدید حیات طبیعت و شادمانی جمعی توده‌های مردم، همواره فرصتی برای تفکر و بازنگری در ساختارها و شرایط اجتماعی بوده است. این فصل، زمانی است که توده‌های مردم غبار زمستانی را از زندگی خود می‌رویند و در آیین طبیعت، آرزوی دیرینه انسانی برای زیستن در جهانی عادلانه‌تر و آزادتر را بازتاب می‌دهند. اما متأسفانه، این بار هم نوروز با خود یادآور رقابت‌های مخرب و جنگ‌های خانمان‌سوزی است که به واسطه تضاد منافع انحصارات سرمایه‌داری و دولت‌های وابسته به آنها شعله‌ور می‌شوند.

در این میان، رسانه‌های وابسته به این انحصارات، که با ادعای دموکراتیک بودن و آزادی بیان، خود را به عنوان منادیان حقیقت جلوه می‌دهند، در عمل با سانسور، تحریف و ارائه تحلیل‌های گمراه‌کننده، مانع از درک درست مردم از واقعیت‌های جهان می‌شوند. این تحریف‌ها در حالی صورت می‌گیرد که بسیاری از مردم هنوز به دنبال یافتن پاسخ به این پرسش هستند که چرا نزاع‌ها و خشونت‌ها همچنان در دنیای امروز ادامه دارد و چرا نشانه‌هایی از بازگشت نازیسم، ناسیونالیسم افراطی و نژادپرستی در گوشه و کنار جهان دیده می‌شود.

پاسخ به این پرسش را باید در ماهیت نظام سرمایه‌داری جست و جو کرد؛ نظامی که به خاطر منافع اقلیت کوچکی از صاحبان سرمایه و قدرت، جنگ‌ها و درگیری‌های مخرب را بر توده‌های مردم تحمیل می‌کند. این منافع اقلیت، تضادهای بنیادین را در جامعه ایجاد کرده که تا زمانی که ابزارهای تولید و منابع حیاتی در مالکیت خصوصی این اقلیت باقی بمانند، جنگ، ستم و استثمار نیز ادامه خواهد یافت. تنها راه حل، یک انقلاب اجتماعی است که این مالکیت خصوصی را از میان بردارد و ابزار تولید را در اختیار کل جامعه قرار دهد، تا جامعه‌ای عادلانه‌تر و برابرتر شکل گیرد.

حکومت اسلامی سرمایه‌داری در ایران نیز نمونه‌ای از این قاعده کلی است. نظامی که با ادغام دین و دولت، بستری برای تقویت مافیای قدرت و ثروت فراهم کرده و از طریق سرکوب، آزادی‌های ابتدائی مردم و حقوق اولیه طبقه کارگر و زحمت‌کشان را نقض کرده است. با این وجود، مردم ایران با کمترین امکانات، نوروز و بهار را به عنوان نمادی از زندگی و امید جشن می‌گیرند. چرا که در بطن طبیعت شکوفا، رؤیای دیرین انسان برای جهانی بدون ستم، استثمار، جنگ و خونریزی زنده می‌شود.

در این میان، آغاز سال نو و تغییرات طبیعت، الهام‌بخش جنبش‌های اجتماعی و کارگری است که در مسیر آزادی و برابری گام بردارند. امید به بهار آزادی و برابری، انگیزه‌ای تازه به مبارزان راه سوسیالیسم می‌بخشد تا در سال جدید، با جدیت بیشتری برای درهم شکستن نظام ستم و استثمار، تلاش کنند. اگرچه مسیر پر از دشواری و موانع است، اما

شور و اراده جمعی می‌تواند دیوارهای استبداد و خودکامگی اقلیت صاحب قدرت و ثروت را فرو ریزد و فصلی نو از آزادی و برابری را آغاز کند.

با آغاز بهار ۱۴۰۴ همراه با دلپذیر شدن هوا و بردمیدن گل از دل خاک، به افق روشن فردای آزادی امیدوار باشیم و با تشدید مبارزه برای سرنگونی انقلابی نظام حاکم، در واقعیت بخشیدن به آرمان‌های انسانی و آزادی‌خواهانه خود گامی به پیش برداریم. باشد تا نوروز دلپذیر و بهار آزادی، گام درکشور استبداد زده ما نهد که در آن هزاران هزار انسان به خاطر آزادی و سوسیالیسم جان فدا کرده اند.

بهاران خجسته باد و نوروزتان پیروز باد

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۲۷ اسفند- حوت- ۱۴۰۳